

การตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

Factors Affecting Tourism In Pak Phanang Nakhon Si Thammarat

รำไพพรรณ คลอดศรีเพ็ง
Ramphaiphon Klossripeng

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 400 คน ใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบบังเอิญ (Accidental sampling) โดยใช้เครื่องมือคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การแจกแจงความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาในอำเภอปากพนัง ด้านจำนวนวัน โดยเฉลี่ยที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ช่วงวันที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว และบุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน และปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว 5A'S ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริการที่พักและด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยปัจจัยทั้ง 5 ด้านมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ : การตัดสินใจ, พฤติกรรมการท่องเที่ยว, องค์ประกอบการท่องเที่ยว

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวนับว่าเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างรายได้ในลำดับต้นๆ ของประเทศและมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากมีธุรกิจหลายภาคส่วนในระบบเศรษฐกิจที่เข้ามาเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ เกิดการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้มีการนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง จึงนับได้ว่าอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวก่อให้เกิดผลประโยชน์ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของประเทศ อย่างไรก็ตามจากสภาพแวดล้อมและบริบทต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อาทิเช่น การพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรโลกที่ปัจจุบันมีความหลากหลายของกลุ่มประชากร รวมถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด – 19 ที่ยังเร่งรัดให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทาง เศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความต้องการของ นักท่องเที่ยว ดังนั้นในการพัฒนาการท่องเที่ยวจึงต้องอาศัยการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ของกลไกการบริหารจัดการท่องเที่ยวทั้งระบบ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2565 ก)

ปากพนังเป็นหนึ่งในอำเภอในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีเรื่องเล่าและประวัติศาสตร์ ที่สำคัญอันยิ่งใหญ่มายาวนาน ทั้งเคยเป็นเมืองท่าและศูนย์กลางการค้าขายที่สำคัญในอดีต กลุ่มน้ำปากพนังจึงเปรียบเสมือนอุ้งข้าว อุ้งน้ำของชาวเมืองนครศรีธรรมราชนับแต่อดีตจวบจน ปัจจุบัน (เทศบาลเมืองปากพนัง, 2561) ณ เวลานี้ แม้ความสำคัญในบางเรื่องจะเลือนหายไป แต่ปากพนังก็ยังมีเสน่ห์ของมรดกทางศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ วิถีชีวิตของ ชุมชนสองริมฝั่งแม่น้ำ มีประเพณีที่งดงาม ตลอดจนกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีอยู่ตลอด ทั้งปีจนยากที่จะละเลยในการค้นหาและเป็นหนึ่งในสถานที่ที่ต้องปักหมุดไว้สำหรับนักท่องเที่ยว ที่ต้องมาเยือนให้ได้สักครั้งหนึ่ง หลังจากสถานการณ์โควิด 19 ที่ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจและ การท่องเที่ยวเป็นวงกว้าง การฟื้นฟูการท่องเที่ยวตามแผนการพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ. 2566-2570) (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัด นครศรีธรรมราช, 2564) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐาน ธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม โดยมุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการ ท่องเที่ยวของจังหวัด พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว คุณภาพสินค้าและบริการด้าน การท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุก รวมถึงพัฒนาการบริหาร จัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด “นครแห่งอารยธรรม นำอยู่ นำเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน” ซึ่งสอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561- 2580) และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2566 – 2570) (สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช, 2564) ซึ่งเป็นการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้กระจายไป

ยังชุมชนมากขึ้น จึงนับว่าเป็นโอกาสสำคัญในการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง ดังนั้นการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดอย่างยั่งยืนของชุมชนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง อย่างไรก็ตามชุมชนขนาดเล็กหลายแหล่งยังขาดการตระหนักรู้ถึงโอกาสเหล่านี้

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนังจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวในอำเภอปากพนังให้ตอบสนองต่อพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวและเป็นการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันพัฒนาต่อยอดด้านการท่องเที่ยวเมืองรองให้กับจังหวัดนครศรีธรรมราชให้เข้มแข็งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้กำหนดขอบเขตของงานวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอปากพนังจังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอบเขตด้านระยะเวลา การวิจัยครั้งนี้ได้จัดทำตั้งแต่เดือน กันยายน - ธันวาคม 2566

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นตัวแปร ดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

องค์การท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : W.T.O) (2506, อ้างใน Tourism of world) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวซึ่งสรุปความได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (ไม่มากกว่า 1 ปี ติดต่อกัน) เดินทางด้วยความสมัครใจเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ติดต่อดูธรรมชาติและวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ได้ แต่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้

อุทิศ สังขรัตน์และธเนศ ทวีบุรุษ (2558) ได้กล่าวถึงความหมายของการท่องเที่ยวคือการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่ต่างๆ เป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจและพึงพอใจของผู้เดินทาง เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมหรือเพื่อการประกอบกิจกรรมที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพและการไปอยู่อาศัย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

บุญเลิศ ตั้งจิตวัฒนา (2557) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งการศึกษาพฤติกรรมจะทำให้สามารถมองเห็นพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อบริการของนักท่องเที่ยวได้ถูกต้อง และธุรกิจสามารถตอบสนองนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น

พัทธมน ภมรานนท์ (2562) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันนักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมและความต้องการในการท่องเที่ยวแตกต่างไปจากเดิมที่เป็นเพียงการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเท่านั้น จึงได้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบใหม่ ๆ เป็นจำนวนมาก เช่น การท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ด้วย เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยว

Dickman (1996, อ้างใน เขมลักษ์ณ์ คุปคิตพันธ์, 2563) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวจะสมบูรณ์ได้นั้นต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ (5As) คือ สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) การเข้าถึง (Accessibility) สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (Amenity) ที่พัก (Accommodation) และกิจกรรมต่างๆ (Activity)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ

กิตติยา ดาวเวียงกันและลัดดา ปินตา (2563) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเลือกท่องเที่ยว หมายถึง การตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลาย ๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่า เป็นทางให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแต่ละบุคคลต้องดูสิ่งต่าง ๆ ประกอบกับการตัดสินใจ

วุฒิชัย จานงค์ (2523, อ้างในพัทธมน ภมรานนท์, 2562) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นเรื่องของการจัดการในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานทุก ๆ อย่าง เพื่อให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งอาจจะมีเครื่องมือบางอย่างเข้ามาช่วยในการพิจารณาตัดสินใจ โดยมีเหตุผลส่วนตัวทางด้านอารมณ์ ความรัก ความพึงพอใจส่วนบุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจและมีลักษณะเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ที่ต่อเนื่องกันไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัทธมน ภมรานนท์ (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวด้าน เพศ อายุ สถานภาพ และอาชีพส่งผลต่อการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษาและระดับรายได้ของนักท่องเที่ยวส่งผลต่อการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กิตติยา ดาวเวียงกันและลัดดา ปินตา (2563) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษาสถานีเกษตรหลวงอ่างขางและสถานีเกษตรหลวงอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านสถานที่ จำนวนครั้งในการเดินทาง วิธีการเดินทาง บุคคลร่วมเดินทาง วัตถุประสงค์ในการเดินทางและฤดูในการเดินทางต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

เพ็ชรภรณ์ ชัชวาลชาญชนกิจ (2564) ได้ศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดระนอง พบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดระนอง 6 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดคือ (.465) ด้านสิ่งดึงดูด ร่องลงมา (.279) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (.159) ด้านกิจกรรม (.103) ด้านที่พัก (.102) ด้านการให้บริการและน้อยที่สุด (.050) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยองค์ประกอบการท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้านมีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดระนองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

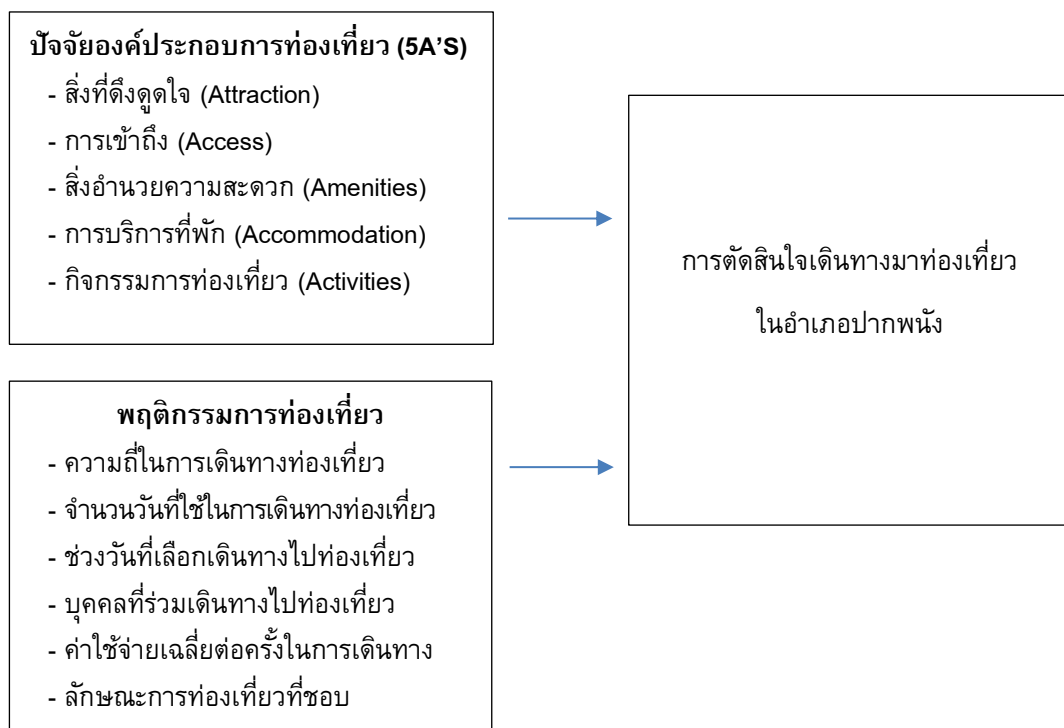
จินต์จุฑา ลาภวณิชช์สกุล (2564) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดน่านของนักท่องเที่ยวสตรีโสดวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดน่านของสตรีโสดวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านจำนวนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้งที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดน่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ชฎาพร จักรทองและกนกกานต์ แก้วนุช (2565) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มผู้สูงวัยที่มีพหุพลังในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ด้านที่พัก และพฤติกรรมด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มผู้สูงวัยในสภาวะพหุพลังในประเทศไทยเน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เรียบง่ายเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ ชุมชนธรรมชาติ และชมการสาธิตต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่เลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นวิถีชุมชน และมีความพึงพอใจที่ค่าใช้จ่ายประมาณ 5,001 – 10,000 บาท ต่อครั้ง

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางไปตามสถานที่ต่างๆ เพื่อการพักผ่อน โดยสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม มีสะดวกในการเดินทาง จะเป็นแรงดึงดูดใจหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยว ณ สถานที่นั้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยว เช่น พฤติกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นอำเภอหนึ่งมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณค่า หากได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะสามารถพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งคาดว่าผลการศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชจะเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอปากพนังให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane คำนวณขนาดประชากรโดยใช้ระดับความ

เชื่อมั่นที่ 95 % ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่จะเกิดขึ้น 5% ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยประยุกต์จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อ ระดับการศึกษา และสถานภาพ ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ความถี่ในการเดินทาง จำนวนวันที่ใช้ในการเดินทาง ช่วงวันที่เลือก เดินทาง บุคคลที่ร่วมเดินทาง ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งและลักษณะการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยองค์ประกอบของการท่องเที่ยว (5A's) จำนวน 22 ข้อ ซึ่งเป็นคำถาม ที่ประเมินระดับความคิดเห็นในด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว (Attraction) จำนวน 4 ข้อ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว(Accessibility) จำนวน 4 ข้อ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่ง ท่องเที่ยว (Amenities) จำนวน 6 ข้อ ด้านการบริการที่พักในแหล่งท่องเที่ยว (Accommodation) จำนวน 4 ข้อ และด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว (Activities) จำนวน 4 ข้อ และข้อคำถามที่ประเมิน ระดับการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2 ข้อ

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำโดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มใกล้เคียงตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แอลฟามากกว่า 0.70 ทุกค่า หลังจากนั้นได้นำไปปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงหาค่าความถี่ การหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติอนุมานเพื่อทดสอบ สมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA : Analysis of Variance) สำหรับทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม และใช้การ วิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยองค์ประกอบการท่องเที่ยว 5A'S กับการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอ ปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 มีอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.25 โดยส่วนใหญ่ เป็นนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29 มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.50 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 54 และมีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 61.50

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง พบว่า นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวในอำเภอปากพนังน้อยกว่า 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 46.75 เดินทาง

มาท่องเที่ยวแบบวันเดียวไปเช้า-เย็นกลับคิดเป็นร้อยละ 38.25 โดยส่วนใหญ่เลือกเดินทางไปท่องเที่ยวในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 47.25 ส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 59 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งในการเดินทางไปท่องเที่ยวต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.00 และส่วนใหญ่ชอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชมธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 51.75

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า นักท่องเที่ยวที่ส่วนใหญ่ยินดีที่จะแนะนำข้อมูลให้ผู้อื่นเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนังและยินดีที่จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนังอีกโดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า จำนวนวันโดยเฉลี่ยที่ใช้ในการเดินทาง ช่วงวันที่เลือกเดินทางและบุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความถี่ที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้ง และลักษณะการท่องเที่ยวที่ชอบแตกต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	F	Sig
1.1 ความถี่ที่ใช้ในการเดินทาง	0.583	.559
1.2 จำนวนวันโดยเฉลี่ยที่ใช้เดินทาง	3.727	.012*
1.3 ช่วงวันที่เลือกเดินทาง	2.788	0.04*
1.4 บุคคลที่ร่วมเดินทาง	9.809	.000*
1.5 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้ง	1.535	.205
1.6 ลักษณะการท่องเที่ยวที่ชอบ	1.144	.335

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว 5A'S มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจ ปัจจัยด้านการเข้าถึง ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยด้านการบริการที่พัก และปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้

ความสำคัญที่สุดคือ ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวและรองลงมาคือปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจ
ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณของปัจจัยด้าองค์กรประกอบการท่องเที่ยว
ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

องค์กรประกอบการท่องเที่ยว 5A'S	Unstandardized		standardized	t	Sig.
	B	Std.Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	.119	.158		.752	.453
สิ่งดึงดูดใจ (X ₁)	.264	.158	.229	4.707	.000*
การเข้าถึง (X ₂)	.114	.056	.105	2.108	.036*
สิ่งอำนวยความสะดวก (X ₃)	.144	.054	.142	2.480	.014*
การบริการที่พัก (X ₄)	.143	.058	.144	2.817	.005*
กิจกรรมการท่องเที่ยว (X ₅)	.316	.051	.296	5.283	.000*
R = .818 , R Square = .668 , Adjusted R Square = .664 , Std. Error of the Estimate = .41463, Durbin_watson=1.984					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่องการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษามาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวซึ่งได้แก่ จำนวนวันโดยเฉลี่ยที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว
ช่วงวันที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว และบุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการ
ตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน ทั้งนี้
เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่ได้ทำการศึกษาวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียน
นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี โดยเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอปากพนังในช่วงวันเสาร์-
อาทิตย์ แบบวันเดียวไปเช้า-เย็นกลับกับบุคคลในครอบครัว ดังนั้นนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ส่วนใหญ่
จึงยังต้องอาศัยบุคคลในครอบครัวหรือผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว
ในอำเภอปากพนัง เนื่องจากอาจมียังไม่มีรายได้จากการทำงานหรือต้องการความปลอดภัย
ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งผลการศึกษาที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติยา ดาวเวียงกัน
และลัดดา ปินตา (2563) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของ
นักท่องเที่ยว กรณีศึกษาสถานีเกษตรหลวงอ่างขางและสถานีเกษตรหลวงอินทนนท์ จังหวัด
เชียงใหม่ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้าน
สถานที่ จำนวนครั้งในการเดินทาง วิธีการเดินทาง บุคคลร่วมเดินทางแตกต่างกันส่งผลต่อการ
ตัดสินใจท่องเที่ยวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของพัทธมน ภมรานนท์ (2562) ซึ่งได้

ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของจินต์จุฑา ลาภวานิชย์สกุล (2564) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดน่านของนักท่องเที่ยวสตรีโสดวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านจำนวนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้งแตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดน่านของสตรีโสดวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องจากการท่องเที่ยวในอำเภอปากพนังส่วนใหญ่จะเป็นการท่องเที่ยวชมธรรมชาติ ชมแหล่งประวัติศาสตร์ เช่นเดียวกัน

2. ปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว 5AS ได้แก่ ปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจ ปัจจัยด้านการเข้าถึง ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยด้านการบริการที่พักและปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 ด้านมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญที่สุดคือ ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวและรองลงมาคือ ปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจ ทั้งนี้เนื่องจากอำเภอปากพนังเป็นพื้นที่ราบลุ่มปากแม่น้ำทำให้มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีชุมชนที่มีความเป็นเอกลักษณ์และทรงคุณค่า และที่สำคัญคือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การล่องเรือชมวิถีชีวิตริมน้ำ การเดินชมและเลือกซื้อสินค้าท้องถิ่นที่ตลาดย้อนยุคปากพนัง ตลาดร้อยปีที่มียาอาหารทะเล สินค้าของดีเมืองปากพนังให้เลือกซื้อ การจัดการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานชักพระ งานเทศกาลอาหารปากพนัง งานผัดหมี่ปากพนัง เป็นต้น ซึ่งล้วนแต่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กลับมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนังและบอกเล่าความประทับใจให้บุคคลอื่นเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชอีกด้วย

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ชรภรณ์ ชั่วลาลชาณุชนกิจ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดระนองพบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดระนอง โดยเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดคือ (.465) ด้านสิ่งดึงดูด รองลงมา (.279) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (.159) ด้านกิจกรรม (.103) ด้านที่พัก (.102) ด้านการให้บริการและน้อยที่สุด (.050) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของพัทธมน ภมรานนท์ (2562) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย สถานที่และที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว รูปแบบการให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชญาพร จักรทองและกนกกานต์ แก้วนุช (2565) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มผู้สูงวัยที่มีพหุพลังในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ด้านที่พัก 2) พฤติกรรมด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มผู้สูงวัยในสภาวะพหุพลังในประเทศไทยเน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เรียบง่ายเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ ชมธรรมชาติ และชมการสาธิตต่าง ๆ และส่วนใหญ่เลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นวิถีชุมชนและมีความพึงพอใจที่ค่าใช้จ่ายประมาณ 5,001 – 10,000 บาท ต่อครั้ง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวและปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว 5'A ทุกด้านมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปากพนัง แต่สิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญที่สุดคือปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวและรองลงมาคือปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอปากพนัง โดยเน้นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวรวมถึงการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดใจให้มีความเป็นเอกลักษณ์และพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวควบคู่กันไป เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวแบบไปเช้า – เย็นกลับกับครอบครัวในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ ดังนั้นการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจในแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถทำร่วมกันเป็นครอบครัวได้ในวันหยุดได้ จึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น การจัดเส้นทางท่องเที่ยวเป็นทริปพักผ่อนระยะสั้นๆ เพื่อพาชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชมวัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถีชุมชน จัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้พร้อมๆ กับชมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของอำเภอปากพนัง พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตริมแม่น้ำปากพนังชมอาหารทะเลและของดีเมืองปากพนัง หรือจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ร่วมกับคนในชุมชน เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัยสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวได้ เป็นต้น

2. ควรพัฒนาการท่องเที่ยวโดยเน้นการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอปากพนังส่วนใหญ่จะเป็นการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วิถีชุมชนและวัฒนธรรม ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรให้ความรู้แก่คนในชุมชนได้เข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้าสภาวะการณที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและเตรียมความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยว รวมถึงควรศึกษาถึงพฤติกรรมความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถวางแผนและส่งเสริมพัฒนาการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวในอำเภอปากพนังให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กิตติยา ดาวเวียงกันและลัดดา ปินตา. (2563). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา สถานีเกษตรหลวงอ่างขางและสถานีเกษตรหลวงอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่. วารสารศิลปการจัดการ, 4(2), 262-277.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2565 ก). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570) สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2566. จาก <https://shorturl.asia/sXDvl>.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2565 ข). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการค่าใช้จ่ายสำหรับสำรวจทัศนคติความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565. สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2566. จาก <https://shorturl.asia/MNcxX>.
- เฉลิมลักษณ์ คูคีตพันธ์และปริญญา บรรจงมณี. (2563). แนวทางการพัฒนาองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยวชาวยุโรปในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 14(1), 1-13
- จินต์จุฑา ลาภวาณิชย์สกุล. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดน่านของนักท่องเที่ยวสตรีโสดวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร(สารนิพนธ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2566. จาก <https://shorturl.asia/kaFq3>.
- ชฎาพร จักรทองและกนกกานต์ แก้วนุช. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มผู้สูงอายุที่มีพหุพลังในประเทศไทย. วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทย นานาชาติ, 18(1), 62-85. สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2566. จาก <https://shorturl.asia/5iDqf>.
- เทศบาลเมืองปากพอง. (2562). ประวัติความเป็นมา. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2566. จาก <https://shorturl.asia/srPKZ>
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2557). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: เพรินซ์ข้าหลวง.
- พัทธมน ภมรานนท์. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. การค้นคว้าอิสระปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2566. จาก <https://shorturl.asia/JVq3w>.
- เพ็ชรภรณ์ ชัชวาลชาญชนกิจ. (2564). องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดระนอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2566. จาก <https://shorturl.asia/mGB3I>.
- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช. (2564). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2565 – 2570. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2566. จาก <https://shorturl.asia/fpNvn>.
- สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดนครศรีธรรมราช. (2564). ยุทธศาสตร์จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2565. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2566. จาก <http://nakhonsithammarat.go.th>.
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล. (2566). Digital Transformation จาก New Normal สู่ NextNormal. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2566. จาก <https://shorturl.asia/4EgMH>

อุทิศ สังขรัตน์และธนศ ทวีบุรุษ. (2558). การจัดการท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีชุมชนในเขตพื้นที่แหล่ง
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศพื้นที่ภาคใต้. สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2566. จาก <https://shorturl.asia/GxNAy>.
Tourism of world. (ม.ป.ป.). ความหมายของการท่องเที่ยว. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2566. จาก
<https://www.shorturl.asia/v5ERH>